

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

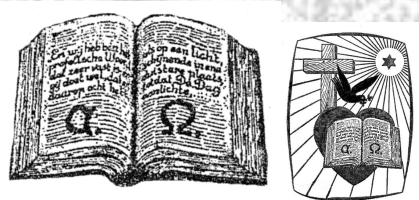
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden .....* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen  
namens het Bijbelstudie Centrum  
Rob Schutte



2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods**

Broeders en zusters, wij zijn al enige weken bezig met een reeks onderwijzingen aangaande de Gemeente. Wij hebben het eerst gehad over het onderwerp: “*Het Gebed*”, in al zijn facetten.

Toen mochten wij samen nadenken over het onderwerp: “*Aanbidding in Geest en in Waarheid*”. En daarna mochten wij samen behandelen het onderwerp: “*Het Huis Gods*”. Al deze onderwijzingen zijn een aaneensluitend geheel.

Nu gaan wij verder met het laatste in deze reeks en wat eveneens weer aansluitend is op het geheel.

Ons onderwerp is:

**“Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods”**

En wij willen dat doen vanuit de Efeze brief. Laten wij samen opslaan en lezen uit het Woord des Heren, Efeze 1:1-14. “*Paulus, door de wil van God een apostel van Christus Jezus, aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus, die [te Efeze] zijn; genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.*”

*Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus. Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. In liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil, tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde.*

*En in Hem hebben wij de verlossing door zijn bloed, de vergeving van de overtredingen, naar de rijkdom zijner genadewelke Hij ons overvloedig heeft bewezen in alle wijsheid en verstand, door ons het geheimenis van zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen, om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten, in Hem, in wie wij ook het erfdeel ontvangen hebben, waartoe wij tevoren bestemd waren krachtens het voornemen van Hem, die in alles werkt naar de raad van zijn wil, 1opdat wij zouden zijn tot lof zijner heerlijkheid, wij, die reeds tevoren onze hoop op Christus hadden gebouwd.*

*In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid”.*

Ik hoop u iets door te mogen geven van datgene waar de Here mij bijzonder bij bepaalde. We willen overdenken wat Gods plan is met Zijn gehele schepping en bovendien wat de plaats is die Zijn Gemeente, als het lichaam van Jezus Christus daarin – naar Zijn voornemen – moet innemen.

Wij hebben in de verzen 9 en 10 van het Schriftgedeelte, het volgende gelezen: “*door ons (dat zijn Zijn apostelen, maar door Zijn apostelen wil Hij het doen aan de gehele Gemeente), door ons het geheimenis van Zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij (God de Vader) Zich in Hem (God de Zoon) had voorgenomen, om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één Hoofd, dat is Christus, samen te vatten*”.

Hier zien we al iets van dat eeuwige plan van God, dat voornemen van God. Al wat in de hemelen en op de aarde is moet onder dat éne Hoofd komen, en dat is Jezus Christus, en moet daarin worden samengevat.

Maar, wij lezen in datzelfde hoofdstuk, dat dit éne Hoofd van God ook een lichaam heeft gekregen dat bij Hem hoort, en wat ons in Ef. 1:22-23 zo duidelijk vermeld wordt: “*En Hij (God de Vader) heeft alles onder Zijn voeten (Jezus) gesteld en Hem als Hoofd (Jezus) boven al, wat is, gegeven aan de Gemeente die Zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen is*”.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods**

Ik wil eerst uw aandacht vestigen op het woord "volheid". In het tiende vers staat immers: "*ter voorbereiding van de volheid der tijden*". De Gemeente die door God geroepen wordt, de Ecclesia, bestaande uit de geroepenen uit Jood en heiden, zijn geroepen om dat lichaam van de Here Jezus te zijn. Dit nu is de voorbereiding van de volheid der tijden die komt, dat alles onder dat éne Hoofd zal worden samengevat.

Het woord "volheid", dat we hier in de grondtekst vinden en dat ook op vele andere plaatsen in het Nieuwe Testament voorkomt, kunnen we ook vertalen met "vervulling"; dat is in het Grieks n.l. hetzelfde woord en betekent ook "rijpheid".

Wij zien dus in de eerste plaats (en dat is immers het grote doel van God) dat Jezus Christus alles in allen wordt, in heel de schepping, en in de tweede plaats dat God Zelf alles in allen zal zijn.

Tevens zien we dat God en Jezus Christus heel die schepping met Zichzelf zal gaan vervullen tot volheid en daardoor tot rijpheid zal brengen. Het woord "volheid" dat wij hier vinden betekent niet zozeer de toestand van "het al vol zijn", maar veelmeer dat er nog toegevoegd moet worden om tot die volheid te komen; opdat het vol zal worden.

Ik laat u een paar voorbeelden hiervan zien. Ten eerste: U vindt b.v. in het evangelie van Marcus hoofdstukken 6 en 8 die twee wonderbare vermenigvuldigingen van broden en vissen. Wanneer dat plaats gevonden heeft, geeft de Heer opdracht om de brokken en visjes op te rapen en in korven te doen. Marcus 6:43. "*En zij raapten de brokken op, twaalf manden vol, en ook van de vissen*".

Welnu, hier wordt datzelfde woord "volheid" gebruikt, opdat die korven, die manden, vol worden, er mag niets verloren gaan. Het begrip "volheid" is hier dus ook van toepassing en we mogen dat zien als een profetisch beeld.

De brokken moeten bijeengeraapt worden en in die manden worden gedaan, in die korven, opdat die vol worden. Ja, eigenlijk is dat met de hele schepping zo en derhalve ook met de gehele in zonde gevallen mensheid. En er zijn wat brokken! De Heer wil die nu verzamelen en onder één Hoofd brengen.

Ten tweede: Hetzelfde woord vindt u ook in Rom. 13:10 waar Paulus moet schrijven: "*De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der wet*"; hetzelfde woord: vervulling, volheid, rijpheid. De wet van God (hoe goed ook) krijgt pas zijn vervulling, zijn rijpheid, zijn volheid, als de liefde (en dat zijn God en Jezus Zelf) daarin zijn plaats heeft. Zonder de liefde bestaat de wet alleen maar uit letters die op zichzelf niet levend kunnen maken.

Wij hebben gezien dat God al wat in de hemelen en op de aarde is onder één Hoofd wil samenvatten. Hij is niet alleen de Schepper van alles, d.w.z. van alle dingen, Hij heeft ook de verschillende tijdsbedelingen (tijdsperioden) geschapen.

Wij weten dat de eerste tijdsbedeling die van het Paradijs is; de tijdsbedeling liggende voor het kruis was de tijdsbedeling onder de wet; na de Pinksterdag tot nu toe is de tijd der genade, van de vorming van de Gemeente en van de roeping van "*de volheid uit de heidenen*".

Wij leven thans in de afsluiting van de bedeling van de genade, waarin God de Gemeente (de ecclesia) roept uit Jood en heiden. Welnu, Hij die deze tijdsbedeling geeft, of beter gezegd: scheidt (daarop doelt vers 10 met de woorden: "*ter voorbereiding van de volheid der tijden, de tijdsbedelingen*").

Hij is het ook die deze tot volheid doet komen. Er is in dit alles echter een Goddelijke orde, het is alles: in Jezus Christus. Laten wij dat eens gaan bekijken in Col 1:19. "*Want het heeft de ganse volheid (daar hebben we die ganse volheid, die ganse vervulling, de Goddelijke wasdom, de Goddelijke rijpheid) behaagd in Hem woning te maken*".

Het is alles in Christus, en er is een Goddelijke volgorde. God gaat eerst deze tijdsbedeling tot volheid brengen; of anders gezegd: de Gemeente (het lichaam van Jezus Christus) moet eerst tot volheid komen, opdat straks Christus als Hoofd met Zijn Gemeente, al het overige tot volheid gaat brengen.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

O, groot is onze roeping en heilig onze taak en daarom: *“ontwaakt, gij die slaapt!”* Ik loop nu even vooruit op mijn onderwerp, want wat ik nu ga zeggen is eigenlijk het volgende onderwerp.

Er staat geschreven n.l. dat de ganse schepping en al het schepsel zucht en met reikhalzend verlangen uitziet naar het openbaar worden van de zonen Gods en de (weder) komst van Christus, de Zoon van God, die Zichzelf vermenigvuldigd heeft in Zijn lichaam, de Gemeente.

Maar al die leden van dat lichaam moeten zonen worden. Ik ben ervan overtuigd dat u reeds een kind van God bent door geestelijke wedergeboorte; maar wanneer wij wedergeboren zijn moeten wij ook gaan opgroeien tot die volheid, die wordt aangeduid met *“het zoonschap Gods”*.

Later zal ik u laten zien wat dat volgens de grondtekst betekent, want er gaat in onze vertalingen veel verloren. Eerst gaan we echter bekijken hoe de Gemeente van de Here Jezus tot volheid gebracht gaat worden.

Dit vinden we in Col. 2: 9-10. *“want in Hem (Jezus Christus) woont al de volheid der Godheid lichamelijk; en gij hebt de volheid verkregen in Hem, die het Hoofd is van alle overheid en macht”*.

Jezus Christus is niet alleen maar ons Hoofd. God wil van ons, dat wij van kinderen tot volmondige zonen worden die Hij gaat inzetten. En daar wacht eigenlijk heel de schepping op.

We vinden dat ook duidelijk ook in Ef.1:22-23 die ik al citeerde en nu nog eens, zodat u zult zien dat Hij ons allen totaal wil vervullen: *“En Hij (God de Vader) heeft alles onder Zijn voeten gesteld (van de Here Jezus) en Hem als Hoofd boven al wat is, gegeven aan de Gemeente, die Zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt”*.

Dat is de vervulling en de rijpheid. Dat is voor de Gemeente de grote worsteling in deze tijd. Maar. . . dat was het ook al in de apostolische tijd, zodat Paulus moest uitroepen: *“Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars (zonen) behoort te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitsprake Gods leert, en gij hebt nog melk nodig (en) geest vaste spijs”*. Hebr. 5:12

En tot de 1 Cor. 3:1-3 zegt hij: *“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleselijke, nog onmondigen in Christus. Melk heb ik u gegeven, geen vast voedsel, want dat kondt gij nog niet verdragen. Ja, dat kunt gij ook nu [nog] niet, want gij zijt nog vleselijk. Want als er onder u nijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen”?*

Wij zien dus: eerst de Gemeente en pas als de volheid van die Gemeente door God en de Here Jezus en de machtige werking van Zijn Geest bereikt is, komen wij tot wat wij in Rom. 11:25 lezen: *“Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat”*.

Eerst moet de Gemeente die God uit Joden en vooral uit heidenen roept, tot volheid gebracht worden. En dan gaat die volheid binnen. Die verenigt zich en wordt verenigd met het Hoofd, zoals we gelezen hebben, waarna dat Hoofd al wat in de hemelen en op de aarde is gaat samenvatten onder Zijn heerschappij.

Eerst moet de Gemeente tot volheid gebracht worden. En dan gaat die volheid binnen. Dan komt Israël aan de beurt, het volk uit de tijdsbedeling der patriarchen en van de wet. Zij zijn nog altijd niet tot volheid gekomen, zelfs die patriarchen niet. Waarom niet?

Zij kunnen pas tot volheid komen door de Here Jezus Christus, wanneer Hij ook in hen alles in allen gaat worden. Dat is nog niet het geval. Zij zien Hem nog niet en voor zover zij Hem zien, zien ze Hem slechts als in een schemer. Behalve uiteraard die Jood, die Israëliet, welke God reeds tot de Gemeente riep.

Maar die houdt op Jood te zijn (hoewel velen dit anders zien, wat niet naar het Woord is) omdat hij die in Christus is geen Jood meer is noch heiden, maar een nieuwe schepping. Hij behoort nu tot het Lichaam van Christus, een hemels volk vervuld met Hem.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Zo min de Jood een heiden is en de heiden geen Jood, zo min is de Gemeente Jood of heiden. Wij die in Christus zijn, zijn geheel opnieuw geboren, opdat wij zonen zouden zijn van de levende God, gelijk Hij dat is.

Dan komt Israël aan de beurt, zoals we dat in Rom. 11 beschreven vinden. We lezen al vers 25 en gaan nu verder met vers 25b-27. *“Een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen totdat de volheid der heidenen binnengaat (d.w.z. als de gemeente weggerukt wordt), en aldus zal gans Israël behouden worden, gelijk geschreven staat: de Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal de goddeloosheden van Jakob afwenden. En dit is Mijn verbond met hen, wanneer Ik hun zonden wegneem”.*

Dan zullen ze zien in Wie ze gestoken hebben en over Hem rouw bedrijven. Dan komt Israël als volk tot bekering en wedergeboorte.

Jesaja moest het al profeteren in Jes. 66:8. *“Wie heeft zoiets gehoord, wie heeft iets dergelijks gezien? Wordt een land op één dag voortgebracht of een volk op eenmaal geboren?”* Ja, zegt God: *“Maar Sion heeft nauwelijks barensweeën gekregen of zij baarde haar kinderen”.*

Maar let wel, deze voorzegde dag ligt thans nog in het verschiet, hoewel hij steeds meer nabij komt. Doch eerst komt de Gemeente tot volheid. En wat gaat er dan gebeuren?

Dan komt de volheid ook voor Israël, want dan gaat de Here, wanneer zij zien en erkennen in Wie zij gestoken hebben, over hen de Geest der genade en der gebeden uitstorten.

Dan zullen zij Hem aanvaarden, maar niet alleen dat, want ze zullen voor Hem zijn. En dan brengt Hij dat volk tot volheid, gelijk geschreven staat in Rom. 11:11. *“Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld dat zij wel vallen moesten? Volstrekt niet: Door hun val is het heil tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken. (Let nu op vers 12) Betekent nu hun val rijkdom voor de wereld en hun tekort rijkdom voor de heidenen, hoeveel te meer hun volheid”.*

Hun val in deze tijd heeft gemaakt, dat door middel van het evangelie der genade, het heil tot de heidenen kwam, waarmee God de Ecclesia uitroept om hen tot naijver op te wekken. Als de Gemeente zijn volheid heeft bereikt wordt zij weggerukt en dan komt de volheid voor de gehele schepping, zoals dat zo heerlijk staat in vers 15: *“Want, indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden?”*

Ja, dan wordt de schepping wedergeboren: *“leven uit de doden”*. Zo gaat Jezus alles tot volheid brengen.

Laten we eens naar Efeze gaan, waar ons eveneens voor ogen gesteld wordt dat het *“tot volheid brengen”* door de Here Jezus geschiedt in overeenstemming met het welbehagen dat de Vader zich in Hem had voorgenomen.

We beginnen weliswaar te lezen bij Ef. 4:9, maar het gaat mij daarbij in het bijzonder om vers 10: *“Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere aardse gewesten? Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren (hoor goed wat er nu komt) ver boven alle hemelen om alles (niet alleen de Gemeente) tot volheid te brengen”.*

Wat is daarvan uitgezonderd? Niets! Alles betekent letterlijk alles! O, wat wonderbaar!

Dat wij onze roeping verstaan en ons daarnaar gaan uitstrekken, opdat God ons kan vervullen met Zijn Geest, met Zijn eeuwige wonderbare kracht, zodat wij daardoor tot het volle zoonschap kunnen komen. Alles moet tot volheid komen, maar als wij dat nu inzien is het ook heel klaar en duidelijk dat er, om tot deze volheid door en in Christus te komen, eerst een nieuwe geboorte in Hem moet hebben plaats gevonden.

In Joh. 3:3 lezen wij het antwoord van de Here Jezus op een vraag van die leraar van Israël, Nicodemus:

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

*“Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wedergeboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien”.*

U hebt uit het voorgaande wel begrepen dat, als er staat *“al wat in de hemelen en op de aarde is”* onder één Hoofd wordt samengevat, daarmee bedoeld wordt op het Koninkrijk Gods, dat niet alleen in de hemelen, maar ook op de aarde en in de gehele schepping moet komen en waarin alle knie zich zal moeten buigen voor Jezus, en alle tong zal moeten belijden dat Hij Heer is.

Maar realiseert u zich wel dat wij dat Koninkrijk Gods niet eens kunnen zien als wij niet eerst wedergeboren zijn? Ik wil u erop wijzen dat onze vertaling op dit punt eigenlijk niet geheel juist is.

Zonder daar nu diep op in te gaan merk ik op dat abusievelijk vertaald is met *“wederomgeboren”*. Naar Nederlandse begrippen kan dat ook wel, omdat wij heel andere begripsomschrijvingen hebben dan de Griekse taal. In het Grieks en in de grondtekst wordt echter duidelijk een onderscheid gemaakt tussen de verwekking die alleen uit de vader is, en de geboorte uit de moederschoot.

Hiervoor worden twee totaal verschillende woorden gebezigd. En in de door mij aangehaalde tekst staat niet *“geboren”* maar *“die van boven verwekt is”*. Wij moeten van God verwekt worden door de Heilige Geest en daarop volgt de geboorte.

Nu zien wij duidelijk in vers 5 dat eerst de verwekking plaats moet vinden. *“Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt (verwekt uit water en geest) kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan”.*

Nu begrijpen we ook dat geen schepsel deel zal hebben aan dat Koninkrijk als het niet eerst vanuit God verwekt is, om dan in de Zoon geboren te worden. Die twee verschillende begrippen wil ik nog eens onder uw aandacht brengen d.m. v. vers 4 van Joh. 3.

*“Nicodemus zei tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?”*

In de grondtekst staat evenwel: *“Hoe kan een mens opnieuw verwekt worden”*. (dus uit de vader, in dit geval uit God de Vader) *“Als hij oud is, kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?”*

Wat uit een vrouw komt is geboren geworden, maar wat uit de man is, is verwekking, en dat wordt in ons taalgebruik door elkaar gehaald. Niet in het Grieks en ook niet in de Bijbel!

Wij kunnen onmogelijk tot de volheid in Christus komen als we niet eerst in Hem wedergeboren zijn, want in Hem worden we inderdaad wedergeboren. God verwekt ons en dan worden wij wedergeboren in het lichaam van Zijn Zoon, in Zijn kruisdood, graf en opstanding.

Hij, Jezus, is onze geestelijke moeder, wij ontvangen ook Zijn bloed. Het is duidelijk, u kunt geen vat volmaken als het niet eerst geleegd wordt van zijn oude inhoud, zodat het leeg is en gereinigd kan worden. Pas wanneer het leeg en schoon is kunt u beginnen het nieuwe er in te doen en daarmee moet u doorgaan (tot volheid brengen) totdat het vol is, en zo is het ook met ons.

Eerst moeten wij van het oude totaal ontledigd (omgekeerd, denk aan bekering) en gereinigd worden. Gereinigd worden en dan deel krijgen aan de Here Jezus, daarmee beginnen we, opdat Hij ons steeds meer met Zichzelf kan vervullen.

Wij hebben deel aan Christus, opdat Hij alles in alles wordt en dus ook in u en mij, dat is het doel. Een vat kan pas vol worden als het ontledigd en gereinigd worden geopend wordt om het nieuwe te ontvangen. Er is daarbij sprake van een begin en een einde. Want de Here Jezus is immers Zelf het begin en het einde. *“Ik ben de Alpha en de Omega, het begin en het einde. Ik ben de eerste en de laatste”.*

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods**

We willen nu het Woord openen bij Col. 1:15. *“Hij (de Here Jezus) is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping”*. Ja, nu staat er inderdaad “*eerstgeborene*” en dat is eigenlijk en wonderbaar woord.

Er staat in de grondtekst: *“prototokon”*. *“Tokon”* betekent geboorte; het woordje *“proto”* is ons niet onbekend, denkt u b.v. maar aan het woord *“prototype”* dat is het oorspronkelijk model, het eerste voorbeeld, de eerste afdruk (en dat is de Here Jezus).

Hij is het prototype, het oorspronkelijke model, en naar Hem moeten wij gevormd worden. Hij is de afdruk van de levende God Zelf en Hij moet ons geheel afdrukken naar Zijn eigen beeld.

Dit woord *“prototokon”* is dus heel belangrijk en dat gaan wij nu samen nader bekijken in het Bijbelgedeelte van Col. 1:15-18a. *“Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen en Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem en Hij is het Hoofd van het Lichaam, de Gemeente”*.

Hij is het prototype, de eerste afdruk voor de hele schepping; hemel en aarde moeten naar Hem geformeerd worden, naar Zijn beeld.

Ook moet alles samengevat worden onder dat ene Hoofd. O, dat deze overdenkingen ertoe mogen bijdragen om u een diep verlangen te doen krijgen, een heimwee dat de Heer met u en mij tot Zijn doel komt, dat we tot het zoonschap gaan komen.

Jawel, we zijn gered en we trachten ook anderen wel te redden, maar er is een hele schepping in nood en die wacht totdat God de Vader in de Zoon en door de Heilige Geest u kan vormen tot Zijn volheid, niet dusdanig dat Christus ergens “een plaatsje” in uw hart heeft, maar dat Hij alles gaat worden. (vers 18b-19) *“Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is. Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken”*.

Hij is de eerstgeborene uit de doden, de prototokon. Wij zien hier hoe alles tot wedergeboorte komt door dood en opstanding, waarvan Hij de eerste is. Hij de eerste, het prototype. We lezen dit ook in Hebr. 1:6. *“En wanneer Hij ( God de Vader) wederom de eerstgeborene in de wereld brengt (2<sup>e</sup> komst), spreekt Hij: En Hem moeten alle engelen Gods huldigen”*.

Eerstgeborene, *“prototokon”*, God brengt Hem straks weer in de wereld bij Zijn wederkomst, opdat alles – ook de engelen Gods – Hem huldigen en alle knie zich voor Hem zal buigen.

De apostel Johannes moet in het laatste Bijbelboek schrijven, dat het wachten is op het openbaar worden van de Zoon Jezus Christus en Zijn lichaam, d.w.z. de zonen Gods, die bij hem horen. Openb. 1:5-6. *“en van Jezus Christus de getrouwe getuige, de eerstgeborene der doden en de overste van de koningen der aarde. Hem die ons lief heeft en ons uit onze zonden verlost heeft door Zijn bloed, - en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor Zijn God en Vader gemaakt - Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen”*.

Laten we nu eens zien wat er staat in Rom. 8:29-30. *“Want die Hij (God de Vader) tevoren gekend heeft (de voorkennis en het voornemen Gods) heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld Zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene (prototokon) zou zijn onder vele broederen”*.

Ziet u, wij moeten veranderd worden naar Zijn beeld, het is niet genoeg dat we alleen wedergeboren zijn in Christus. We zijn dan wel behouden, natuurlijk, dat zegt Gods Woord.

Immers *“zo velen Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, hun die in Zijn Naam geloven”*. Behouden voor de eeuwigheid, d.w.z. louter en alleen uit genade, door het geloof in Jezus Christus, we voegen er zelf niets aan toe.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

*“Wie de Zoon heeft, heeft het leven; die de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”.* Wat we wel kunnen verliezen is onze kroon, ons loon. Er zullen kinderen Gods ingaan als naakt omdat zij loon noch kroon hebben.

Ze zijn in geestelijk opzicht kinderen gebleven, onmondig, maar daar kan God de schepping niet mee verlossen. Wij wedergeborenen moeten leren nu voor Hem te gaan leven, voor onze Here Jezus Christus, die ons zo lief heeft dat Hij Zichzelf niet spaarde maar Zich voor ons totaal heeft overgegeven en Zijn kostbaar leven en levensbloed voor ons heeft uitgestort.

Laat die liefde (dat is de eerste Liefde) ook onze drijfveer zijn, in het besef dat wij door die liefde gegrepen zijn door Christus en laten wij komen zoals Paulus zegt: *“Omdat ik door Christus gegrepen ben daarom jaag ik naar het doel, om Hem recht te kennen en Hem gelijkvormig te worden”.*

En dat staat daar ook weer: *“tot die volkomenheid in Hem, die rijpheid in Hem, tot ik aan Zijn dood gelijkvormig mag komen tot de opstanding uit de doden”.*

Nu ga ik nog met u naar Ef. 1:5. *“In liefde heeft Hij, God de Vader, ons tevoren er toe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen, door Jezus Christus, naar het welbehagen van Zijn wil”.*

Er staat niet als kinderen maar als zonen. Ik wil u dit iets meer verduidelijken. In liefde zijn wij er toe geroepen, zonen van Hem, van de levende God, te zijn. Dat is de bestemming van de ecclesia (niet van de kerk, maar de Gemeente, het Lichaam van Christus), de eruit of bijeen geroepen.

Ik ga u vanuit Rom. 9 eerst duidelijk maken dat Israël deze heerlijkheid - d.w.z het eruit roepen tot het zoonschap Gods – voor een tijd heeft gemist of voorbij heeft laten gaan. Straks als de volheid uit de heidenen is binnengegaan zullen ook zij weer worden aangenomen.

Maar vergist u zich niet, er zijn vandaag ook vele Christenen die dreigen “te laten voorbijgaan”. Israël is nog niet verloren, ook het ware gelovige Israël niet, maar zij zijn kinderen gebleven en daarom heeft God hen opzij moeten zetten. God zegt in Hos. 11:1. *“Uit Egypte heb ik Mijn Zoon geroepen (daar staat Zoon), en in Jes. 1:2 staat: Ik heb kinderen opgevoed, maar zij zijn van Mij afvallig gebleven”.* Het zoonschap konden ze pas ontvangen in Christus, doch Hem hebben ze verworpen.

Nu moeten zij wachten en hebben de eerste heerlijkheid voorbij laten gaan. En wat doen wij in deze tijd? Rom. 9:23. *“Juist om de rijkdom Zijner heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van ontferming, die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid”.*

Dat zijn wij en wie zijn die “wij”, die Hij geroepen heeft, de ecclesia, de vergadering van hen die God eruit roept, die niet ieders deel is, niet alleen uit de Joden maar ook uit de heidenen. Het is niet ieders deel, ze worden eruit gehaald en worden in Christus een nieuwe schepping. Wat een roeping!

Maar ook de heidenen, d.i. de ecclesia. Gelijk Hij ook bij Hosea zegt: *“Ik zal niet - Mijn volk- noemen Mijn – volk, en de niet geliefde: geliefde. En het zal geschieden ter plaatse waar tot hen gezegd was: gij zijt Mijn volk niet (Joden en heidenen die Hij eruit geroepen heeft) daar zullen zij genoemd worden: zonen (niet kinderen!) van de levende God”.*

Ik heb u al duidelijk gemaakt hoe in de grondtekst onderscheid wordt gemaakt tussen “verwekking” en “geboorte”. Het Griekse woord voor “verwekken” is, het klinkt niet helemaal onbekend, “genao”.

Ons eerste Bijbelboek heet Genesis = wording, verwekking, begin. Dit woord is een verwijzing naar de afkomst, de afstamming, de verwekker. In het boek Genesis zien wij duidelijk: het is geworden alleen door God die het alles verwekt heeft. Dus: verwekken is “genao”, verwekking is Genesis, de verwijzing naar de afkomst, de afstamming.

In Joh. 1 en ook in Joh. 3 vinden we in de NBG vertaling: *“de eniggeborene des Vaders”*, maar in de grondtekst staat: *“de enig verwekte Zoon des Vaders”.*



Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Zijn afstamming is: de Vader, daar komt Hij vandaan. Er wordt wel gezegd: de eniggeborene uit Maria en dat is een heel ander woord in het Grieks. Het woord "*genao*" of "*genesis*" moet u niet onbekend in de oren klinken, want wij hebben het woord "generatie" en "genereren", "voortbrengen", "verwekken"; terwijl het Griekse woord voor geboren (uit de vrouw) is "*tipto*" en geboren is "*tokon*".

Geboren worden duidt niet alleen op "ter wereld komen" maar vooral "ontbinding". Het kind moet ontbonden worden van de moederschoot waaruit het voortkwam en dan zelfstandig leven; dat is geboren worden.

Helaas blijven heel veel Christenen, figuurlijk gesproken, in de moederschoot zitten en komen nooit tot zelfstandig werkelijk leven. "*Kinderen zijn gekomen tot de geboorte, maar er is geen kracht tot baren*", staat in de profeten. Welnu, in die tijd leven ook wij heel direct.

Nu wat betreft het zoonschap: Een kind wordt, in tegenstelling tot een zoon, onmondig genoemd. "*Zoon*" is in het Grieks "*huios*" de mondig gerijpte zoon, die geldt als de vertrouwde en gevolmachtigde van zijn vader; dat is een kind nog niet.

Daar wil God ons brengen en daartoe heeft Hij ons geroepen in Christus; daarvoor heeft Hij ons de Heilige Geest gegeven. Willen wij "*huios*", zoon, worden, dan betekent dit dat wij mondig gerijpte zonen worden die gelden als de vertrouwde en gevolmachtigde van de Vader.

Men bidt om volmacht, maar aan kinderen geeft God geen volmacht. U geeft toch aan een klein kind niet een doosje lucifers om mee te spelen? God kan u en mij geen volmacht geven als wij niet tot een gerijpte zoon "*huios*", worden die zich stelt onder Zijn leiding en Zijn heerschappij.

We komen nu tot een volgend woord dat vijfmaal in het N.T. voorkomt, in onze vertaling aangeduid wordt met "*zoonschap*". Helaas is dit dikwijls niet helemaal correct vertaald.

Ik geef u daarvan een voorbeeld uit Rom. 8:14-15. "*Want allen, die door de Geest Gods geleid worden zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader*".

Eerst waren ze wel kinderen, maar ze zijn zonen geworden, omdat ze zich geheel stelden onder de leiding en de heerschappij van Gods Geest. De Geest van het zoonschap. Dit woord komt, zoals ik reeds opmerkte, vijfmaal in het N.T. voor: viermaal direct voor de Gemeente en éénmaal voor Israël, d.w.z. Israël in de toekomst als het ook gerijpt is en tot "*zonen*" is geworden.

Dit laatste spreekt ons niet zo aan, omdat wij dit onderscheid hier niet kennen en zodoende niet begrijpen wat hiermee eigenlijk bedoeld wordt.

Het was in het Grieks en in de Griekse gedachtenwereld: "*kind*", verwekt door de vader en geboren uit de moeder. Zo lang het een klein kind was werd het onder voogdij geplaatst, hetzij van de moeder, hetzij van dienstknechten, van slaven of van leermeesters.

Want het moest opgevoed worden tot het tijdstip dat de vader bepaalde. In Griekenland bepaalde alleen de vader wanneer zijn zoon volwassen geworden was en tot dat tijdstip bleef de zoon onmondig en had zich te stellen onder die toezichthouders.

Totdat de vader de tijd gekomen achtte dat zijn zoon als volwassen, als mondig, moest worden aangemerkt. Hij stelde die zoon dan aan in zijn zoonschap, een aanstelling zoals wij die niet kennen. Het Griekse woord dat hiervoor gebruikt wordt is "*huiothesia*", zoonschap.

D.w.z. de jonge man die door zijn vader in de rechten en de waardigheid van het "*mondig zijn*" is gesteld. De vader kon die zoon dan gaan gebruiken, de zoon ging hem dienen.

Als voorbeeld zien we dit bij de Here Jezus, want Hij is altijd ten voorbeeld.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Hij is verwekt door God de Vader als Mensenzoon, verwekt door de Heilige Geest, gelijk de engel tot Maria zegt: *"De kracht des Allerhoogste zal u overschaduwen"*, d.w.z. dat zij dus ontvangen zou uit de Heilige Geest. Hij werd geboren uit Maria en zij wikkelde haar eerstgeborene in doeken.

Toen werd Hij ontbonden van de moederschoot maar Hij bleef gehoorzaam aan Zijn pleegvader, en aan Zijn moeder; kortom aan allen die Hij eerbied verschuldigd was om gehoorzaam te zijn volgens de Joodse wet.

Gehoorzaam totdat de Vader de tijd rijp achtte dat Zijn Zoon tot het zoonschap was gekomen, of beter gezegd door Hem gesteld werd in de rechten en waardigheid van het zoonschap en dat gebeurde bij Zijn doop in de Jordaan; de *"huiiothesia"* bij de Here Jezus.

Toen scheurde de hemel en kwam de volheid van de Heilige Geest, de Geest van het Zoonschap, die Hem vervulde met de Geest des Vaders en toen klonk ook de stem uit de hemel: *"Deze is Mijn Zoon, Mijn geliefde, hoort naar Hem"*. Volmacht: *"huiiothesia"*. In die kracht ging de Here uit.

Hoe is het met ons? Zijn wij al door het evangelie verwekt? Hebben wij reeds gehoor gegeven aan de oproep Gods om ons te bekeren, Jezus Christus te aanvaarden als Heer en Hem ons hart en leven toe te wijden?

Ja, dan kan de verwekking plaatsvinden door de Heilige Geest en door het eeuwig blijvend zaad van God. Dat is het evangelie dat ons Christus predikt, want Christus zelf is dat eeuwige zaad van God. Christus in ons en onder ons, de hoop der heerlijkheid.

Als wij verwekt zijn moet het tot een geboorte komen, maar de termijn daarvoor is heel verschillend. Daar is niet een bepaalde aardse termijn voor, die kan heel kort zijn en kan bij een ander langer duren.

Ook staat in de Bijbel dat het soms niet tot baren komt. Als die levensdrang naar dat wonderbare leven van God en van Christus maar in ons is, dan blijven we niet stilstaan, dan blijven we geen baby's en ook geen kleine onmondige kinderen. Dan verlangen we naar die volheid van het zoonschap.

Ik heb mij gesteld onder hen die de Here zelf op mijn weg bracht, want Hij zorgt voor onze opvoeders en opvoedsters. En nu is het vooral de brieven van de apostel Paulus. Wat heeft God toch in Paulus ons een wonderbare opvoeder gegeven, deze man die zo'n dienstknecht des Heren was, die geheimenissen openbaarde, of laat ik liever zeggen geopenbaard kreeg, omdat Christus in hem leefde.

Voor ons moet er een moment komen dat voor ons die wonderbare beleving komt, waarin God ons op een bijzondere wijze vol doet worden van Zijn Heilige Geest, en ons gaat inzetten in Zijn dienst. Door louter genade gaat het Woord van God voor ons open, en Hem komt alleen de eer daarvoor toe.

God gaat met ieder van ons Zijn weg, zoals Hij wil! Belangrijk is of wij allen verlangen hebben naar het volle zoonschap.

Nog een paar voorbeelden. De Here Jezus ging met de doop in de Jordaan in de doopsdoop en stelde God de Vader Hem aan als de Zoon; dat was de *"huiiothesia"*, de aanstelling tot het zoonschap. Zo is het nog altijd.

Nog een voorbeeld uit het N. T.; Lazarus is dood en ligt in het graf. Zo zijn ook wij allemaal van nature dood in de zonde en liggen in het zondegraf. Dan komt Jezus, het vleesgeworden Woord van God en verwekt Lazarus tot leven. Dat was de verwekking door het eeuwig blijvende zaad van God.

Lazarus was verwekt en leefde, maar hij leefde nog in dat graf, dat als het ware zijn baarmoeder was. Daar moest hij uit en dat deed Jezus. Hij zegt tegen Zijn discipelen: *"doe die steen weg en ontbindt hem"*. Het Griekse woord *"tekto"*, want geboorte is de handeling van ontbinding, van vrijmaking; zolang hij niet vrij gemaakt was liep hij als een gebodene; hij leefde maar was gebonden.

De Here zegt: *"ontbindt hem"*, en hij wordt ontbonden.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods**

Ik geef u nog een voorbeeld, nu uit het Oude Testament; ik zei reeds dat ook Israël geroepen is om eens "zoon van God" te worden. *"Ik heb Mijn Zoon uit Egypte geroepen"*, maar Israël is ook als volk geroepen, als een "priesterlijk Koninkrijk".

God verwekt hen door Abraham en in Abraham, ik zeg het eigenlijk verkeerd: in Abraham en Sara, een verstorven ouderpaar, maar het machtwoord van God luidde: *"over een jaar zal Sara een zoon hebben"*.

Het gaat altijd om die Zoon. Het moet een volk worden en daartoe moeten zijn nakomelingen uit Jacob, zeventig zielen, naar een baarmoeder gaan en dat is Egypte. Ze komen daar, om in die baarmoeder, op te groeien tot een volk dat God moet gaan dienen, maar . . . ze zitten daar gebonden!

En als God de tijd rijp acht dat de geboorte van dit Oud Testamentische volk moet plaats vinden, dan roept Hij Mozes en zegt: *"Ga naar de Farao en zeg: Laat Mijn volk trekken, opdat het Mij diene, want Israël is Mij een zoon"*.

Farao weigert en wil dat kind niet laten gaan doch bij zich houden. Dan zend God barensweeën, tien achter elkaar, die steeds heviger worden, waaronder tenslotte heel Egypte gaat kronkelen en krimpen.

De tiende wee is zo ontzettend erg! Daar gaat het juist om: *"Laat Mijn eerstgeborene gaan anders zal Ik uw eerstgeborenen slaan"*! De weeën werden dus steeds heviger en bij de tiende wee, zo is het ook bij de natuurlijke geboorte, dan stoot de moeder het kind uit want ze kan het niet langer vasthouden. Dan moet het volk vrij worden om God te gaan dienen.

Dan gaat het net als bij de natuurlijke geboorte: zolang het in de moederschoot is wordt het kind beschermd door het water (vruchtwater), de grens tussen kind en buitenwereld. Zo was het ook met Israël, dat leefde in het land Gosen, dat was haar baarmoeder in Egypte, dat grensde aan de Rode Zee, die het belemmerde maar haar ook tot bescherming was.

Wat gebeurt er als de tijd van geboorte komt: het water breekt door de almacht van God. Bij de tiende wee moet Egypte Israël als volk uitstoten, maar het wil het volk als het ware toch nog vasthouden; ook in het achterna jagen en terug willen halen.

Maar dan breekt het water, de zee gaat open, splijt zich, en daar trekt Israël door als Zijn volk, om Gods wet en opdracht te ontvangen. Maar het water sluit zich weer over Farao en de zijnen en de scheiding is voor eeuwig gemaakt. Van dat ogenblik af was Israël een vrije natie van en voor God.

Overdenk deze dingen, mijn broeders en zusters. Dankt God, Hij heeft ons daarvoor alles reeds geschonken voor alles. Alles ontvangen wij van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

We moeten alleen leren luisteren. In Hebr. 5:12 staat geschreven: *"Want hoewel gij naar de tijd gerekend, leraars behoorde te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitpraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodigen geen vaste spijs"*.

Waarom? Vers 11B: *"omdat gij zwaar of traag zijt geworden in het horen"*. Ook vandaag is het dikwijls zo: we willen wel de lichtere boodschap van bekering horen (het evangelie van de genade) en dat is op zich ook nodig, het zijn immers de eerste beginselen, maar als wij die gehoord hebben, daaraan gehoorzaam geworden zijn en weten dat we een kind van God geworden zijn, dan mogen we geen kinderen blijven, maar moeten opwassen tot zonen (*Huioi*), opdat God ons kan inzetten. (En dat is het evangelie van de Heerlijkheid. Dit evangelie van de Heerlijkheid wordt helaas maar heel weinig gehoord in de Gemeenten)

Als gerijpte zonen onder de Zoon die ons Hoofd is, opdat de gehele schepping bevrijd zal worden van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid, waaraan de ganse schepping nog onderworpen is. Heer voltooi met haast Uw Gemeente, breng haar tot volheid en vergader haar in die volheid met u, ten behoeve van de grote opdracht om als priesters en koningen van u ingezet te worden voor deze arme schepping, die in vreselijke nood is. Heer help ons.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

We lezen nu samen eerst Ef. 4:1-16. *“Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt, met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen, en u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes: één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.*

*Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt. Daarom heet het: opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen.*

*Wat betekent dit: Hij is opgevaren, anders dan dat Hij ook nedergedaald is naar de lagere, aardse gewesten? Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen. En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.*

*Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt, maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. En aan Hem ontleent het gehele lichaam als een welsluitend geheel en bijeengehouden door de dienst van al zijn geledingen naar de kracht, die elk lid op zijn wijze oefent, deze groei des lichaams, om zichzelf op te bouwen in de liefde”.*

We mochten met elkaar het grote plan van God zien en wat God door de heilige Geest aan de apostelen en profeten bekend heeft gemaakt, zoals we dat ook lezen in Ef. 1:9-10. *“door ons het geheimenis van Zijn wil te doen kennen, in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij (God de Vader) Zich in Hem (Christus) had voorgenomen, om ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder een hoofd, dat is Christus samen te vatten”.*

Al wat in de hemelen en op de aarde is, wordt en moet samengevat worden onder dat ene hoofd “Jezus Christus”.

We hebben gezien en we weten uit het Woord, dat in Hem, Christus, al de volheid van God lichamenlijk woont en wij verkrijgen die volheid in Hem. We hebben ook gezien dat er een Goddelijke orde is, een Goddelijke volgorde. Als er staat, dat alles moet worden samengevat onder een hoofd, en dat is Christus, dan lezen we ook dat God het Hoofd een Lichaam heeft gegeven: de Gemeente, de ecclesia, die Hij eruit roept en uitgeroepen heeft van tussen de Joden en tussen de heidenen uit.

Deze uitgeroepen worden door dat wonderbare werk Gods in Zijn Zoon Jezus Christus tot een totaal nieuwe schepping gemaakt, zodat er in Christus geen sprake meer is van Jood of heiden, maar van een nieuwe mens, die door God geschapen is.

En die volgorde van God is immers zo, dat allereerst dat Lichaam van Christus vol moet worden en tot volheid komen; daar is het wachten op.

Wanneer dat gebeurd is zal die volheid van “eruit geroepen” tot haar Hoofd vergaderd worden. Dan zien wij hoe de Here met de Zijnen, met Zijn Lichaam, allereerst het overblijfsel van Israël tot volheid gaat brengen en tenslotte in wat wij noemen de tijdsbedeling, de volkerenwereld, zodat uiteindelijk heel de schepping vol wordt van de kennis des Heren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken.

Christus moet alles in allen worden, opdat straks, als het plan voltooid is, God alles in allen zal zijn. Dit begint bij ons, dat wil zeggen bij hen die God geroepen heeft.

Wanneer wij stil willen staan bij de vraag hoe wij tot deze volheid gaan komen en hoe wij daar naartoe groeien, dan is ons uitgangspunt, dat gelezen hoofdstuk van de Efeze brief, dat ons duidelijk de weg wijst.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Ik wil nog eens uw aandacht vragen voor enkele Schriftplaatsen in dat Hoofdstuk vier, en wel allereerst dat tiende vers, waar staat: *"Hij - dat is Christus - is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen om alles tot volheid te brengen"*.

Daar is niets van uitgesloten en daar ligt dus de aanvang van het Lichaam van Christus: de Gemeente, de ecclesia. Daarom is Paulus als bijzonder begenadigde dienstknecht en slaaf van Christus door de Here uitverkoren om in het bijzonder apostel voor de heidenen te zijn.

Aan hem zijn vele Goddelijke geheimenissen geopenbaard. Wist u dat er 14 grote geheimenissen in het Nieuwe Testament staan, waarvan het grootste gedeelte aan de apostel Paulus is geopenbaard?

Vervuld zijnde met de Heilige Geest moet Paulus in de gevangenis (want hij bevindt zich in de gevangenis als hij zijn brieven aan de Efezen, de Colossenzen en de Filippenzen schrijft), dus letterlijk als gevangene in de Here schrijvend.

Hoofdstuk 4:1. *"vermaan ik u dan te wandelen, waardig de roeping waarmede gij geroepen zijt"*. God heeft ons geroepen en wij moeten gaan wandelen op een wijze die beantwoordt aan de roeping, waarmede wij geroepen zijn. Daar zien we dus die ecclesia, de door God "eruit geroepen" uit Jood en heiden.

In het vierde vers lezen wij dit nog een tweede maal, dan zegt Paulus n.l.: *"één Lichaam, één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping"*.

Zijn we ons bewust van de hoop van onze roeping? Want dat wil God, opdat wij ons naar die hoop gaan uitstrekken en daarnaar gaan jagen. Veel lauwheid komt voort uit het feit, dat de Gemeente zich er niet van bewust is, waartoe zij geroepen is.

Hier wil ik in het bijzonder bij stil staan. Allereerst wil ik u erop wijzen, dat, zoals we alreeds zagen, in het Nieuwe Testament, Jezus de eerstgeborene wordt genoemd. Dat woord "eerstgeborene", in het Grieks "prototokos", heeft een bijzondere betekenis.

Ik wees u er al op dat wij dat woord al een beetje kennen, want "tokos" betekent: "geboren", en duidt op het ontbinden vanuit de moederschoot.

En het woordje "proto" kennen we immers al in het woord "prototype", dat betekent "oorspronkelijk model", of "het eerste voorbeeld", "de eerste afdruk".

Welnu, dat is Jezus Christus, Gods Zoon, in Zijn vleeswording. Hij is de eerstgeborene der ganse schepping en daardoor prototype; Hij is het model, het oorspronkelijke model voor de gehele schepping. De hele schepping moet gevormd worden naar Hem, maar niet alleen de schepping, vooral ook zijn volk Israël, doch als eerste: de Gemeente.

Hij is immers niet alleen ons voorbeeld, maar Hij is ook onze mal, ons stempel. Hij wil Zijn eigen wezen (dat is het wezen van God, want in Hem woont immers al de volheid van God lichamelijk, Hij is de afdruk van die onzichtbare God), in ons afdrukken, zodat u en ik geheel en al naar Zijn beeld gevormd worden.

Dat moeten wij goed voor ogen houden; hij is "het prototype", "de prototokos". Het is dus zo: gelijk Hij is, zo zullen wij zijn (en moeten worden), wanneer wij Hem welbehagelijk willen zijn en willen opwassen tot dat volle zoonschap, waarover wij de vorige keer spraken.

Ik heb u laten zien hoe het volle zoonschap bij de Here Jezus ontstond. Hij werd als "Mensenzoon" (Zoon des mensen) verwekt door God, de Vader. Wij zagen in, dat dit begrip in onze vertaling niet duidelijk uit komt. Men spreekt daar van de "eniggeborene", maar dat staat er niet in het Grieks, want het daar gebezigde Griekse woord betekent "de enig verwekte".

Deze twee begrippen worden in het Grieks scherp gescheiden. De verwekking, die alleen van de vader komt, dus van wie wij afstammen, gaat vooraf aan het geboren worden uit de moederschoot.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Dat laatste duidt n.l. de handeling van het ontbinden aan. In de Duitse taal wordt voor geboorte of bevalling het woord "Entbindung" of "Niederkunft" gebezigd.

Welnu, Jezus is de enig verwekte des Vaders. Hij is wel de eerstgeborene, doch niet de enig geborene, want God wil juist dat in en door Hem alles herboren wordt.

In dat geweldige evangelie van Johannes lezen we in Joh. 1:14. *"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de enig verwekte des Vaders, vol van genade en waarheid"*.

Als u een concordantie hebt, maar dan wel in het Grieks, kunt u het vinden. En het komt ook voor in het 18<sup>e</sup> vers: *"Niemand heeft ooit God gezien; de enig verwekte Zoon die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen"*.

Hij is de enig verwekte Zoon, die direct door de Vader verwekt is. De enig verwekte, ja, want wij allen en ook straks Israël; dat tot waarachtig geloof komt en de gehele schepping; worden verwekt in Hem, de Zoon. Hij is de enig verwekte door de Vader, want onze verwekking geschiedt in Christus. Daartoe krijgen wij deel aan Jezus Christus. Dan worden ook wij opnieuw geboren.

Maar nu zegt datzelfde Joh. 1 in vers 13 (en dat zegt God over hen, die Hij macht gegeven heeft kinderen Gods te worden): *"die niet uit bloed, noch uit de wil des vlezes, noch uit de wil eens mans, doch uit God verwekt zijn"*.

Daar staat: verwekken. Wij worden niet uit een man geboren, maar uit een vrouw, want een man verwekt; het is de scheppingsdaad van God. En met elkaar weten we toch hoe, want Hij is ons in alles een voorbeeld en de afdruk.

Hoe heeft God Hem als Zoon des mensen verwekt? We weten het en u vindt dat onder andere heel duidelijk in het Lucas evangelie. U vindt in Lucas 1 allereerst die hemelbode, die engel, die het Woord van God overbrengt aan Maria.

En dan zegt hij, dat zij genade gevonden heeft in de ogen van God en dat zij zwanger zal worden en een zoon zal baren. Daar staat inderdaad baren, geboren worden, voortbrengen. Dan vraagt zij, hoe dat zal geschieden, daar zij geen omgang (gemeenschap) met een man heeft.

De engel antwoordt dan (vers 35): *"de Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogste zal u overschaduwten; daarom zal ook het heilige, dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden"*.

Een geweldige daad van God die alles schiep, maar vooral deze nieuwe schepping door Zijn Geest (de Geest uit de Vader en de Zoon) tot stand bracht, want de Geest is het die levend maakt.

In Psalm 2, de messiaanse Psalm, wordt dit in vers 7 in concreto uitgesproken: *"Ik wil gewagen van het besluit des Heren, Hij sprak tot mij Mijn Zoon zijt gij, Ik heb u heden verwekt"*.

Jezus eigen woorden, gericht tot Zijn volgelingen (en dan gaan velen Hem verlaten) luiden: *"Het vlees is tot geen nut"*. Nee, inderdaad, het vlees is van geen nut voor dit nieuwe wonderbare leven.

De Geest is het die levend maakt. Maar nu terug naar die engel, de hemelbode; hij zegt tot Maria, dat niet alleen zij zwanger zal worden (uit de Heilige Geest) en een zoon baren, maar dat ook Elisabeth, haar nicht, op haar hoge leeftijd in verwachting is en een zoon zal baren, want (zegt die hemelbode) *"geen woord, dat van God komt, zal krachteloos wezen"*.

Hier zien we twee geweldige dingen, die we nooit kunnen scheiden: de levendmakende Geest van God, die uit de Vader en de Zoon is, en daarbij het levendmakende woord.

Paulus schrijft vanuit de gevangenis aan de Filippenzen: *"Het woord des levens vasthouden"*.

Welnu, dit deed ook Maria en zij zei tot de engel: *"Mij geschiede naar uw woord"*. Maar. . . dat is het Woord van God, niet het woord van die hemelbode, want die was de overbrenger. Zo zien wij, hoe het alles is door Geest en Woord.

Laat ons het Woord openen bij het Johannes evangelie, hoofdstuk 3. Daar komt in de nacht die farizeeër tot Jezus, n.l. Nicodemus en die vraagt naar de weg en dan lees ik in vers drie: *"Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wedergeboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien"*.

Nu lees ik hier ook weer: *"wedergeboren"*, maar dat staat er niet. Letterlijk staat er: *"van boven verwekt"*; het is na te kijken in het Grieks. *"Jezus antwoordde en zei tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand van boven verwekt wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien"*.

Wij moeten van boven verwekt worden uit God, de Vader en de Zoon, door de Heilige Geest. Dan gaat Nicodemus verder vragen en let u nu goed op wat er staat: *"Nicodemus zei tot Hem: Hoe kan een mens verwekt worden (hier staat ook weer verwekt), als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?"*

*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand verwekt wordt uit water en geest, kan hij het Koninkrijk niet binnengaan. Wat uit vlees verwekt is, is vlees, en wat uit de Geest verwekt is, is Geest. Verwondert u niet, dat Ik gezegd heb: Gijlieden moet wederom van boven verwekt worden. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heen gaat; zo is een ieder, die uit de Geest verwekt is"*.

Ziet u dat het duidelijk verwekt moet zijn, want bij de verwekking gaan we in de moederschoot en niet eruit, dat gebeurt pas na de geboorte.

Ziet u dat wij door Gods Geest verwekt moeten worden en dat doet God ook, maar de Geest doet dat nooit buiten het Woord om. Dat zien we ook hier, waar de Heer Jezus in het vijfde vers zegt: *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand verwekt wordt uit water en Geest"*.

Hier wordt niet het doopwater bedoeld, maar het badwater van het Woord. Op vele plaatsen wordt het Woord als water voorgesteld. *"Gijlieden zijt rein"*, zegt Jezus, *"om het Woord dat Ik tot u gesproken heb"*.

Paulus zegt: *"Hij heeft Zijn Gemeente vlekkeloos gemaakt door het badwater Zijns Woords"*. Verwekt worden door God geschiedt door het Woord en dat Woord is het eeuwig blijvende zaad van God, het onvergankelijke zaad van God, gelijk ook geschreven staat in 1 Petrus 1:3. *"Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar Zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft weder verwekt tot een levende hoop"*. Ook daar staat: *"verwekken"*.

Ik wil u het woord nog wel even doorgeven. Hij gebruikt hier het woord *"anagennaoo"*. Wij hebben voor dat woord de betekenis van verwekken, voortbrengen of genereren, waaraan ook het woord Genesis (wording, ontstaan) verwant is. In Jezus Christus, in Zijn kruisdood en opstanding, verwekt God ons.

Jezus zelf is de enig verwekte Zoon, en nu worden wij in Hem verwekt door het geloof in Hem en in het Woord, wanneer wij geloven in het Woord van God, dat Jezus voor ons gestorven is en opgestaan uit de doden.

In het zelfde hoofdstuk vers 23 gebruikt Petrus dat woord *"anagennaoo"* nog eens. Hij zegt daar: *"als weder verwekt en niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God"*. Dan staat er aan het eind van vers 25: *"Dit nu is het Woord, dat u als evangelie verkondigd is"*.

In 1 Cor. 4 wijst Paulus de Corinthiërs als zijn geliefde kinderen terecht, omdat zij menen dat de liefde van Christus er alleen is voor het redden van zielen. Hij heeft er hartzeer over, dat zij, als zij tot het licht gekomen zijn, nog steeds onmondige en vleselijke kinderen blijven, zodat de Gemeente in Corinte niet geestelijk groeit en tot volheid komt.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Dan zegt hij in 1 Cor. 4:15. *“Want al had gij duizenden opvoeders (pedagogen) in Christus, gij hebt niet vele vaders. Immers ik heb u in Christus door het evangelie verwekt”.*

Het gebeurt ook in Christus Jezus! Niet dat Paulus hun vader is, maar hij werd door God gebruikt om dat levende zaad, dat evangelie, in al zijn wonderbare kracht te prediken. U ziet hoe wonderbaar dat is.

Ik ga dit deel afsluiten met Titus 3, waar we hetzelfde vinden in de verzen 4-6: *“Maar toen de goedertierenheid en mensenzinnigheid van onze Heiland en God verscheen, heeft hij, niet om werken der gerechtigheid, die wij zouden gedaan hebben, doch naar Zijn ontferming ons gered (dat staat er bij ons weer) door het bad der wedergeboorte (doch dat staat er niet, er staat) door het bad der wederverwekking. (Hier wordt dat wonderlijke Griekse woord “palingenesia” gebruikt), en vernieuwing door de Heilige Geest”.*

Dat wil dus zeggen dat God het rijkelijk over ons heeft uitgestort door water en Geest. Zo zien we hoe de harmonie er Schrift is en hoe wij in Christus verwekt worden om zo tot nieuwigheid te komen.

Ik wil er nog even op wijzen dat het woord *“palingenesia”* (palin = weder of opnieuw) (genesia = verwekken of voortbrengen) hier door Paulus gebruikt wordt als het bad der wederverwekking, bad van de wedervernieuwing, de verwekking uit God.

Hetzelfde woord is ook gebruikt door de Here Jezus in Matth. 19:28. *“Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten”.*

Wat heerlijk als we even een blik mogen slaan in datgene wat Gods wonderbare plan is met Zijn schepping. Petrus vraagt daar: *“Wat zal er van ons worden en wat is het loon”?* Dan zegt Jezus tot hem en tot Zijn overige apostelen: *“Voorwaar, Ik zeg u, gij die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte (dat ligt nog in de toekomst), wanneer de Zoon des mensen op de Troon Zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten”.*

Ook daar staat niet wedergeboorte maar wederverwekking: *“Palingenesia”*. Alles wordt weer herboren nu, alles wordt opnieuw verwekt in God de Vader, God de Zoon en door de Heilige Geest. We mogen daar eigenlijk letterlijk vertalen, want Genesis (het eerste Bijbelboek), betekent immers: wording en duidt aan hoe alles afkomt van God: de wording, het ontstaan is van God: Genesis.

Dan gebruikt de Heer hier een woord, waaruit blijkt dat er een nieuwe, een totaal nieuwe wording komt van alles, een nieuw Genesis. Ja, wat heerlijk. Daar mogen wij, als wij Hem toebehoren, de eerstelingen van zijn.

We gaan nu zien dat na de verwekking de geboorte moet komen. Dat hoeft natuurlijk niet, zoals bij de natuurlijke geboorte, negen maanden te duren. Er zijn mensen, die op één dag door God verwekt werden en tot een doorbraak, een nieuwe geboorte kwamen.

Natuurlijk zijn er ook wel mensen die daar heel lang over doen, omdat ze worden tegengehouden door allerlei leringen van mensen. Tragisch is dat ook de profeet Jesaja al moet uitroepen: *“De kinderen zijn gekomen tot de geboorte, maar er is geen kracht tot baren”.*

Ja helaas is dat dikwijls, ook nu nog zo. Joh. 1:12 zegt: *“Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden”.* Als wij ons deze rijke genadeboodschap van God voor ogen schilderen, dat Woord van God dat niet krachteloos is, maar doet waartoe Hij het uitzendt, en dat ons het vlees geworden Woord van God: Christus Jezus door de kracht van de Heilige Geest doet kennen en wij dat woord aannemen, ter harte nemen, ja, dan breekt dat nieuwe leven baan.

Dan komt die geboorte en dan wordt die ziel ontbonden. Geboren worden is ontbinding, zoals een kind ontbonden wordt van de moeder. Dan is daar de geboorte, de aanneming van de gave Gods. Wat een heerlijke gave om aan te nemen.



Ik denk aan de uitspraak in Joh. 4 jegens die Samaritaanse vrouw. Als de Heer haar eerst vraagt om Hem water te drinken te geven en zij zich verwondert dat Hij als Jood dat aan een Samaritaanse vrouw vraagt, zegt de Heer: *"Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: geef Mij te drinken, gij zoudt het van Hem begeerd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven"*.

Zij gaat erop in en het gevolg is niet alleen een verwekking, maar op die verwekking volgt ook een doorbraak tot geboorte, ja geprezen zij de Naam des Heren. Laten wij dat ook ter harte nemen, *"want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn enig verwekte (ook daar staat weer niet: geboren) Zoon gegeven heeft (opdat ook wij nu door het geloof in Hem mede verwekt worden), opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven heeft"*.

Laten wij niet zijn wat de Heer Jezus tot Israël moet zeggen. De aanneming tot het zoonschap was eigenlijk voorbehouden aan Israël, maar het grootste deel van Israël heeft het verworpen, omdat het niet geloofde in het Woord en in de Zoon van God, zodat het de Heilige Geest bedroefde en Hem van Zich stootte.

Dan moet de Here tot Israël zeggen, zie Joh. 5:45. *"Ik ben gekomen in de Naam Mijns Vaders en gij neemt Mij niet aan; Indien een ander komt in zijn eigen naam, die zult gij aannemen"*.

Dat is de antichrist die nu al door zijn geest in de wereld is en werkt in een afvallig christendom. Meer en meer nemen zij de geest van deze wereld aan, de theorieën van deze wereld en de theologie van deze wereld, in plaats van Hem aan te nemen.

Zo komt men nooit tot het zoonschap Gods. Geloof in Zijn Naam, zegt Johannes, *"want zovelen Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen God te worden"*, namelijk zij die geloven in Zijn Naam.

Wat betekent dat echte geloof in Zijn Naam? Dat is levend geloof, want het is het geloof in een Levende Persoon, die door het levend makende Woord tot ons komt en door de levende Geest in ons komt. Dan ontvangen wij de zekerheid des geloofs. Ja, ik weet dat ik een kind van God ben; immers, dat is het geloof dat beantwoordt aan het geloof dat God ons uit genade wil geven, want ook het geloof is een genadegave Gods.

Broeders en zusters, laten wij nu het Woord openen en wel bij Hebr. 11:1-2. Hier lezen wij, dat geloof, gefundeerd op Gods Woord, zekerheid geeft: laten wij het lezen. *"Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet. Want door dit (geloof) is aan de ouden een getuigenis gegeven"*.

Ons geloof, dat gefundeerd is op Gods Woord, geeft ons die zekerheid. En zo is het ook! Toen door Gods genade mijn ogen door de Heer geopend werden en ik Zijn roepstem mocht vernemen, toen Hij Zijn Zoon aan mij wilde openbaren en ik mijn hart daarvoor opende en tot het geloof kwam, ja, toen kwam de zekerheid daarbij.

Ik wist, al ben ik nog zo'n zondig mensenkind, nog zo zwak en in Gods oog onrein en onheilig, toch mag ik een kind van God zijn. Ja, en nu ook een zoon van God, Zijn Naam ter eer, want Zijn Geest kwam in mij en die Geest getuigde met mijn geest, dat ik een kind van God ben. En door ditzelfde geloof is ook aan de ouden een getuigenis gegeven.

Wat moeten wij daarmee doen? Laten wij gaan zien wat er in Hebr. 3:14 staat: *"want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwrikt vasthouden"*. Die verzekerdheid is door het geloof, door niets anders. Wat een heerlijkheid. Hier is dus met recht sprake van wedergeboorte.

In Hand. 2, bij de uitstorting van de Heilige Geest, zien we hetzelfde, als daar onder de prediking een verslagenheid des harten komt en de Joden aan Petrus en de andere apostelen vragen: *"wat moeten we doen mannen broeders?"*

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods**

Dan antwoordt Petrus hun: Hand. 2:38-39. *“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen, die verre zijn, zovelen als de Here, onze God, ertoe roepen zal”.*

Ziet u? De ecclesia, die God eruit roept. En als God ons roept, dan moeten wij antwoorden, want zovelen er de Naam des Heren aanroepen (op Zijn troepstem!), die zullen behouden worden. En dan komt er bij die geboorte vanzelfsprekend ook de doop.

De verwekking en de geboorte vinden enkel plaats door het Woord en de Geest, doch de doop is de gehoorzaamheid daaraan. Letterlijk is de doop de doorgang vanuit het oude naar het nieuwe, zoals wij dat altijd vinden door heel de Schrift.

Ook in Hand. 2 vinden wij duidelijk, dat Petrus direct de doop op de bekering laat volgen. Vers 40: *“Laat u behouden (redden) Uit, eruit, om in te gaan in dat nieuwe wonderbare volk van God, dat als het ware geen aardse naam meer draagt, maar nu het Lichaam van Christus vormt; de ecclesia, waarin Jezus alles in allen is. Ga uit, uit dat verkeerde geslacht, ook al is dat godsdienstig en vroom en ga in, in het volk van God.*

Vers 41: *“Zij dan, die Zijn Woord aanvaardden lieten zich dopen. Die Zijn Woord ter harte nemen, die Zijn Woord aannemen. Ziet u, daar zien we het weer, dat Woord aannemen. Er kwamen die dag 3000 tot geboorte, die dus op één en dezelfde dag verwekt en geboren werden.*

Een kind dat vlak voor de geboorte staat, is in de moederschoot. Het is wel verwekt, maar het moet tot zelfstandig leven komen en zolang dat kind nog in de moederschoot is, is daar het vruchtwater, dat het kind enerzijds beschermt, maar anderzijds ook afzondert van de wereld daarbuiten.

Maar bij de bevalling, als het kind geboren moet worden en daar die ontbinding moet komen, breekt het vruchtwater en dat zelfde water, dat eerst de toegang tot het nieuwe afsloot, wordt nu de doorgang naar het nieuwe.

Ja, dat is de doop en zoals Paulus het zegt: *“opdat wij vrijgemaakt in het nieuwe leven komen en in nieuwigheid des levens gaan wandelen. Wij hebben immers ons één gemaakt met datgene wat gelijk is aan Zijn dood, opdat ook wij één zullen zijn met wat gelijk is aan Zijn opstanding”?*

Zo zien wij steeds weer, dat wij overgegaan zijn uit de macht van satan in de macht van Christus en uit het rijk der duisternis overgezet zijn, in het rijk van de Zoon Zijner liefde.

Nu ben ik dan eigenlijk gekomen waar we zijn moeten, n.l. bij de aanvang van de opvoeding. Wij zijn verwekt en daarna geboren en nu gaat God ons opvoeden. Alles doet God aan ons, mits wij ons maar onder Zijn leiding stellen.

Wij zijn dan wel een kind van God, maar om op te wassen tot een zoon, een volwassen zoon, een huis, dat is die mondige zoon, die al het vertrouwen van zijn vader heeft gekregen en in de volmacht van zijn vader treedt.

Daarom kennen de Grieken naast het woord *“adoption”* = kinschap, ook het woord *“huiosthesia”*, dat weliswaar eveneens kinschap betekent, maar dan wel kinschap in de positie van zoon, zodat met recht van “zoonschap” sprake is.

Dit wil zeggen dat de vader op zijn tijd die zoon het recht, het volle recht, van “zoon” gaat geven, wat we in onze Bijbel zo zwak vertaald vinden. Er staat evenwel: zoonschap of recht van zonen, dat komt het er het beste bij.

Welnu, ik wil nu eerst met u het over de opvoeding hebben.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Om samen te zien dat ook dat Gods werk is, lezen we Titus 2:11-14. (lezen eerst vers 11-12a) *“Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, 12 om ons op te voeden”*. Hoort u het goed, *“om ons op te voeden”!* Dat wil God, dat wij worden van een kind van God tot een zoon, die God in Zijn dienst kan inzetten in het recht en de volmacht van “zoon Gods”.

Zolang wij dat niveau, die positie niet bereikt hebben, kan God ons niet inzetten. Daar is opvoeding voor nodig. Laten wij verder lezen, vers 12-14. *“om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken”*.

U ziet dus verzakende de lusten van het vlees, de oude mens, om te komen tot Zijn eigen volk, de ecclesia, Zijn Lichaam. Maar dat kan Hij alleen doen als die leden van Zijn Lichaam tot volwassen zonen, *“huiiothesia”*, geworden zijn, zoals we dat ook bij de Here Jezus Zelf hebben gezien.

Hij werd verwekt uit God, geboren uit een vrouw, Hij was een tijdlang onderdanig aan zijn moeder en pleegvader en aan de wet, totdat bij Zijn Vader de tijd kwam om Hem in te zetten. Zijn *“huiiothesia”* ving aan bij Zijn doop in de Jordaan, toen God de Vader Zelf sprak en getuigde: *“Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort naar Hem”*.

Hij wordt niet alleen volwassen en mondig verklaard, maar door God ook gesteld in Zijn volmacht. In Hem woont nu al de volheid van God lichamelijk en God heeft Hem aan ons, d.w.z. aan de Gemeente, gegeven.

Welnu, hier zagen wij Gods wijze van opvoeden. Ik wil u nu eerst duidelijk maken wat opvoeden volgens het N.T. eigenlijk betekent.

We weten het eigenlijk wel, maar dringt het wel tot ons door? Het Griekse woord voor opvoeden is *“paideuo”* en het wordt op diverse plaatsen verschillend vertaald. Toch spreekt het elkaar niet tegen, maar het houdt steeds datzelfde opvoeden in.

Allereerst, opvoeden behelst leren en dat leren betekent allereerst een heleboel afleren, maar ook een heleboel aanleren. Afleren en aanleren: daarbij denken we tevens aan: afleggen (de oude mens in zijn praktijk) en aandoen (de nieuwe mens).

Opvoeden betekent ook onderwijzen; God gaat ons niet alleen leren (door de Heilige Geest en door Zijn woord, want het is altijd door Geest en Woord), maar ook onderwijzen. Bij het onderwijzen hoort vooral ook het terechtwijzen, want God is onze Vader, die ons gaat terechtwijzen.

Bij opvoeden hoort ook vermanen, bestraffen, en als het moet tuchtigen en kastijden. Dat doet God juist omdat Hij ons lief heeft. Iedere zoon die Hij lief heeft kastijdt Hij (tuchtigen, straffen, vermanen). Opvoeden is ook aanmoedigen, bemoedigen, en het kind laten zien waartoe het opgevoed wordt, waar het naartoe gaat, naar die heerlijkheid waarvoor het bestemd is, zodat het zal volharden.

Bij alle strijd en moeite ook opbeuren en vertroosten, dat behoort eveneens tot de opvoeding. Het is God Zelf Die waakt en toeziet, terwijl Jezus Christus ons Zijn leiding en begeleiding geeft. Hij is ons in alles een voorbeeld in liefde. Hij is onze opvoeder, de *“paideutos”*, zoals het er staat.

Dat is heel belangrijk. En al doet God dit Zelf, in Christus Jezus en door Zijn Woord en Geest, toch gebruikt Hij daarvoor ook mensen, zoals Hij ook bij de verwekking wel mensen gebruikt die het evangelie moeten brengen, en natuurlijk ook bij de doop.

Dat vinden we b.v. in Hand. 2:41-42. *“Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden”*.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kinschap Gods en het zoonschap Gods**

Ze werden toegevoegd aan dat wonderbare Goddelijke huisgezin, dat hemels volk. Dan begint de opvoeding. Ja, dat Griekse woord “volheid”, daar hebben we het al eens over gehad, het betekent ook rijpheid; Het is een groeien daar naar toe; rijp worden. Zo zien we dus, dat God ook daarvoor Zijn geroepen dienstknechten gebruikt.

Ons leert dat 1 Cor. 12:28. *“En God heeft sommigen aangesteld in de Gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, enz.”*

En wat de Here Jezus, de verhoogde Heer, hen heeft gegeven; dat hebben we gelezen in Ef. 4:10-13. *“Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen. En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus”.*

Allen die daartoe geroepen zijn, die daartoe behoren. We moeten allemaal tot de volheid van zonen Gods komen.

Ik wil nog opmerken, dat het God Zelf is die dit alles bewerkt door Zijn levend makende Woorden, het levende Woord, maar verbonden met en werkzaam in de levend makend Geest. Daar waar alleen het levende Woord wordt verkondigd, maar de Geest geen ruimte krijgt, kan de eenheid van het geloof en de volle kennis van de Zoon Gods niet bereikt worden.

Maar ook andersom niet: de Geest kan niet werken buiten het Woord om. Daarom is het nodig dat deze geloofsprediking die de apostelen verkondigen, ook nu nog voortdurend plaats vindt en wij onder het gehoor daarvan komen. Deze geloofsprediking, die ons verkondigt wat ons uitgenade in Christus geschonken is en waartoe God ons roept en wat onze grote bestemming is, moeten wij steeds voor ogen geschilderd krijgen, opdat we daarnaar gaan jagen en ons daarnaar gaan uitstrekken.

Maar ik zeg nogmaals: niet alleen die levendmakende Woorden, die prediking van “de spijs ter rechter tijd” moet gepredikt en gehoord worden, maar daar moet tegelijkertijd de kracht van Gods Geest kunnen werken en wij dienen daarvoor open te staan.

In Hebr. 5:11–12 leest u. *“Hierover hebben wij veel te zeggen, maar het is moeilijk uit te leggen, omdat gij traag zijt geworden in het horen. Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoort te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig (en) geen vaste spijs”.*

Ze hadden geen lust in de vaste spijs; die werd wel gebracht in die apostolische tijd, daar ontbrak het niet aan. Vandaag de dag blijven wij altijd maar bij de eerste beginselen, maar wanneer krijgen we nu eens de smaak van de vaste spijs te pakken?

Ik kan u wel zeggen, die smaak heb ik wel te pakken, ik jaag er naar, d.w.z. ik strek mij verlangend en biddend naar uit, ik doe daar moeite voor en zet andere dingen opzij, opdat er tijd voor ontstaat. Mijn grootste lust is Gods Woord steeds opnieuw dieper te onderzoeken en . . . God geeft het, maar tegelijkertijd bewerkt Hij die lust in mij door de Heilige Geest.

Welnu zoals kinderen tegenwoordig vol zitten met allerlei eten dat ze graag lusten en de normale pot niet meer willen. Zo is het geestelijk ook zo. Precies hetzelfde; men wordt volgepropt met allerlei lectuur, ja geestelijke lectuur heet het dan natuurlijk, blaadjes over weet ik wat al niet en boeken.

Ik vraag me af, broeders en zusters, hebben we wel behoefte aan vaste spijs, want op die manier krijgen we het nooit. Daarom is er het bevel voor u en mij: *“Wordt vervuld met de Heilige Geest”.*

Wanneer gelovigen vervuld worden met de Heilige Geest en zich door de Heilige Geest laten leiden, dan zegt God Woord aangaande hen Rom. 8:14. *“Want allen die door de Geest Gods geleid worden zijn zonen Gods”.* (huios)

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

Alleen hen kan God straks inzetten bij de verlossing van een verschrikkelijke schepping; immers de hele schepping zucht en is in barensnood en wacht op de openbaring van de zonen Gods, d.w.z. Christus, die Zich heeft vermenigvuldigd in de Gemeente. Daarom wordt vervuld met de Heilige Geest; dan krijgt u de gezindheid van de Heilige Geest en raakt u de gezindheid van het natuurlijke vlees kwijt.

U heeft dan geen lust meer in de dingen, ook de geoorloofde dingen, die deze wereld geeft. Het kan ons zo in beslag nemen en als het ware onze aandacht opeist en vasthoudt. Wanneer we niet oppassen worden we overvoerd.

Daarom hebben we geen tijd en geen lust meer om Gods Woord persoonlijk en aandachtig te lezen en "te overpeinzen bij dag en bij nacht". God heeft ons o.a. door de profeten en apostelen zo'n rijkdom gegeven in Zijn Woord, zo'n volheid van genade.

Laat ik het uitdrukken zoals het staat in Rom. 8:4-8. "opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest. Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees, en zij, die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest. Want de gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede. Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: 8 zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen".

Die wandelen naar de Geest, zich laten beheersen door de Geest, die door de Heilige Geest het spoor houden, hebben de gezindheid van de Geest. Want de Geest staat tegenover het vlees en het vlees tegenover de Geest.

Wij moeten de juiste gezindheid hebben, de gezindheid van de Heilige Geest, dat is de gezindheid van Christus en van God. Weet u wat dat woordje "gezindheid" betekent? Het betekent: die dingen in de zin te hebben die van de Geest des Heren zijn. Waar houden we ons mee bezig? Dingen in de zin hebben die van de Geest des Heren zijn, betekent onze gedachten richten en ze doen uitgaan, laten uitgaan, naar de dingen van de Geest, die van boven zijn, van God.

Het betekent een zoeken, een streven naar en bedenken van de dingen die van de Geest zijn. Jezus zegt: "Het vlees doet geen nut, de Geest is het die levend maakt. Mijn woorden zijn Geest en leven".

Weet u wat Jezus laatste woorden tot de Gemeente hier op aarde zijn? U vindt ze in Openbaring in de zeven zendschrijven; de Here Jezus zegt daar zevenmaal, aan elke Gemeente apart: "Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt".

Dat worden overwinnaars die loon en kroon ontvangen. Een ieder die de Here Jezus heeft aangenomen, is behouden dat heb ik de vorige keer reeds gezegd. Maar niet iedereen ontvangt loon en kroon. Daarnaast, d.w.z. de overwinning, zullen wij ons moeten uitstrekken.

Paulus zegt in Filp. 3:14. "maar één ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus".

Hebben wij dat doel voor ogen? Jezus heeft dat wel, daar in die zendbrieven in Openbaring. Hij zegt niet alleen zevenmaal "wie oren heeft, die hore wat de Geest zegt", maar elke keer zegt Hij ook: "wie overwint, die ontvangt kroon, loon", wonderbare heerlijkheid van eeuwigheid, die deelt in Zijn troon, die deelt in Zijn Koninkrijk, die deelt in Zijn almacht, in Zijn heerlijkheid en dat brengt Hij steeds weer voor ogen.

Hoe komt het dan, broeders en zusters, dat de Gemeente dikwijls zo lauw en slap is, terwijl we in de wereld zien hoe jonge mensen, jongens en meisjes, alles doen, zich inspannen, en hun lichaam helemaal inzetten voor hun sport om maar een prijs te behalen, daar hebben ze alles voor over, desnoods stimulerende middelen die hun lichaam kunnen slopen. Ze trainen en trainen om die prijs die ze willen hebben te behalen.

Bijbelstudie Centrum: seminar over  
**Het onderscheid tussen het kindschap Gods en het zoonschap Gods**

En toch is het slechts een vergankelijke kroon, want als ze die prijs en dat record behalen, dan heeft wellicht een ander in korte tijd al weer een sneller record behaald en is de overwinning al weer weg. Paulus zegt: *"of weet gij niet, dat allen die in de renbaan lopen, allemaal wel lopen, maar dat slechts een de kans krijgt, een de prijs. Laten wij dan zo lopen dat wij die behalen"*.

Daarom zegt hij: *"vergetende hetgeen achter mij ligt (dat acht hij drek en vuilnis), strek ik mij uit naar wat voor mij ligt en jaag ik naar het doel"*. U ook? Dat kan alleen als u vol van Gods Geest bent, want dan gaat die Geest u dringen. Waarom doen jongens en meisjes dat Omdat zij een doel voor ogen hebben een record te breken, een beker te winnen of wat dan ook.

Wat staat ons als doel voor ogen? Uiteindelijk niet "iets", maar Hijzelf is ons doel, Hem, in Wie al de heerlijkheid van God lichamelijk woont, al de volheid van God en wij verkrijgen die volheid in Hem, broeders en zusters.

Laten wij derhalve zo lopen (die wedloop), dat wij die verkrijgen. Dat is geen ijdel eerbejag, neen, want zij die overwinnaar zijn, zullen straks met Hem Zijn troon delen, erfgenamen van God zijn en mede erfgenamen van Christus.

Als ze daar om die troon zitten en hun erfenis in ontvangst nemen, dan leggen zij hun kronen (die zij van God en het Lam kregen) af, want zeggen zij, Christus is het die ons, die wedloop heeft doen winnen! Hij is het, Christus in ons, Christus onder ons, Christus de hoop der heerlijkheid.

Openb. 5:13b: *"Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in eeuwicheden"*.

Amen.